

Egy vetélkedés, amely hagyománnyá válik

Immár a harmadik alkalommal szervezte meg az FM Közép-magyarországi Agrár-szakképző Központ Bercsényi Miklós Élelmiszeripari Szakképző Iskola és Kollégium a „Földtől az asztalig” című agrár- és élelmiszertudományi projektversenyt június végén. Ennek a lassan hagyományosnak mondható vetélkedésnek a zsűrijébe ismét meghívást kapva nyomon követhettem azt a folyamatot, amelyen ez a verseny keresztül ment.

A váci Táncsics Mihály Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium adott ebben az évben otthont a 8 döntőbe jutott csapatnak és magának a versenynek. A verseny megtervezése és megszervezése az előző évekhez hasonló magas színvonalon történt, az ötletes és a helyi – a váci – adottságokhoz jól illeszkedő versenyfeladatok, -program a döntőbe jutott csapatok tagjaiból valóban a legtöbbet tudta kihozni.

Az ez évi döntő a rövid élelmiszer-ellátási lánc (RÉL) témájára fókuszált, természetesen ennek alapvetően nem elméleti, hanem gyakorlati megközelítésével. A főfeladatban a tanulóknak több szakértővel való beszélgetés információit, illetve a váci termelői piacon szerzett tapasztalataikat és a RÉL-lel kapcsolatos tudásukat kellett összekapcsolniuk. A csapatok számára izgalmas feladatot jelentett a releváns és érdekes információk megszerzése szakértőktől és a helyi piac szereplőitől, az információk feldolgozása, prezentáció készítése, illetve az összeállított prezentációjuk hatásos bemutatása. Mindez a versenyzőktől különböző kompetenciáik mozgósítását igényelte minél jobb színvonalon, illetve a kreativitásukra is szükség volt.

A zsűri minden korábbinál tartalmasabb és színvonalasabb prezentációkkal találkozhatott. A legjobb, képekkel, videókkal, zenével megtámogatott előadások szakmailag is és előadásmódjukban meghaladták az előző években látott „produkciókat”.

Tanulságos, hogy a tanulók és a felkészítő tanáraik milyen szakmai megerősödésen mentek keresztül az elmúlt években, hiszen az évi verseny döntős feladatainak megoldásában csapatok a korábbiakat felülmúlóan tudtak teljesíteni. Mindenképpen előrelépés volt ezt a résztvevő iskolák felkészítő tanárai és a diákjai számára. Szinte össze sem lehet hasonlítani a 2 évvel korábbi – az első – versenyen hasonló jellegű feladatának megoldását a mostani előadásokkal. Mondhatni, hogy a hagyományok teremtő ereje ilyen módon is támogatja a tanulást, a tudást.

A harmadik verseny már nem egyszerűen egy próbálkozás, egy tanulási folyamat a szervezők részéről. Ez már egy komoly szakmai és szervezési tapasztalatokkal bíró, színvonalas versengés lett, amely a későbbiekben – a támogatók jóvoltából is – tovább bővíthet. Van már mire alapozni, van már múltja a vetélkedőnek, és a verseny hagyományai azért teremtődtek, hogy újabb és újabb résztvevők számára biztosítson lehetőséget tudásuk bemutatására, összemérésére.

Singer Péter